

udtale, at den ærede Ordfører var efter min Mening i sine første Bemærkninger noget graadig. Han vilde have os til at stemme for en tydelig og klar Lov, med den Underforstaaelse, at Loven kunde udføres paa en anden Maade, end dens Ordlyd forestreb, idet han mente, at Ministeren ved Slagelse—Næstved Banen over Dalmose til Skjelskør, og der tænkes jo da nærmest paa Skjelskør, forsaavidt man ikke vilde være med til Kommunitilskud, kunde straffe ikke blot Byen, men ogsaa Omegnen ved at undlade at tage Sidebanen med. Om dette Punkt har Ministeren klart og tydeligt sagt, hvad Lovforslaget forpligter til, hvis det bliver Lov, og skulde der komme saadanne Banfeligheder i Veien, tror jeg dog, at vi kunne sige os selv, at de slet ikke vil komme til Stede, thi naar vi skulle være oprigtige, er 40,000 Kroner ikke stort mere end Halvdelen af Expropriationsudgifterne i disse Egne og et forholdsvis ringe Tilskud. Skulde det imidlertid komme dertil, strander hele Loven, strander ikke blot Sidebanen, men hele Banen, og saa bliver Sagen Gjenstand for ny Lovgivning. Jeg nærer ikke mindste Frygt for, at man skal komme dertil, jeg nærer ikke Tvivl om, at det Foretagende vil blive udført efter Lovens Blydende, naar den udkommer i den Stikkelse, som her debatteres om. Paa den anden Side vilde den ærede Ordfører have ind med en Slags Afstemning over 2 Jernbanelove, som slet ikke ligge i Lovforslaget, dels en Henstilling om en ny Statsbane langs gennem hans Valgkreds fra Slagelse til Bærsklev med et meget begrændset Tilskud og eventuelt en Privatbane gennem Resten af hans Valgkreds, og ned gennem det ærede Medlems, som staar der (Fogtmann). Naar vi stemme over denne Lov, stemme vi imidlertid efter dens Ordlyd, men ikke over alle Ordførerens Tilføielser hverken i negativ eller i positiv Retning, vi stemme for den saaledes, at vi ønske den Lykke paa Reisen. I det Spørgsmaal ere vi fuldstændig i Forstaaelse med den ærede Minister, der skal gennemføre Loven efter hans Udtalelser her. Jeg er tilfredsstillt efter samtlige Forhandlinger ved at give Loven min endelige Stemme. Hvad de øvrige Forhold angaar, paastaar jeg, at Spørgsmaalet om de øvrige Baner aldrig har været til nogen egentlig Forhandling i Folkethinget i noget Udvalg, og vil man fortælle os, at Slagelse—Bærsklev var i den berømte Beretning af 28de Marts i Fjor fra nogle Medlemmer, og at der har været Forhandling derom her, vil jeg tillade mig at paastaa, at Lovforslaget ikke derom, men om noget Andet, der blev privat indbragt den 5te Oktober 1887 af den nuværende

Ordfører og det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), saa i dette Udvalg og slet ikke kom frem til nogen som helst Forhandling her, men kun kom frem i disse små Beretninger den 28de Marts. Det er, siger jeg, ikke nogen Behandling fra Folkethinget, at et Udvalg har et Lovforslag liggende, og fremkommer med en Beretning om et andet. Nu maa man derfor efter min Mening, og det haaber jeg, man vil gjøre, stemme for denne Lov efter dens Indhold, men uden nogen som helst Tilslutning til, hvad Flertallet opfordrer til eller opmuntrer til gennem sin Ordfører; vi forbeholde os fuldstændig Frihed. Gige overfor de øvrige Projekter, og ved Siden af, hvad den ærede Ordfører mener Ministeren til at udtale — Ministeren har forøvrigt, det indrømmer jeg, i den Henseende talt med en vis Forsigtighed — vil jeg tillade mig et Spørgsmaal, naar det ikke optager for megen Tid; det er angaaende Odssherred Banen. Jeg vil spørge den ærede Minister, om han har haft Leilighed til at indfri det Løfte, han betinget gav i Fjor, om Undersøgelse af Linien i Odssherred paa Statens Beføstning, eller om det ikke er sket, maaske som Følge af, at han ikke har haft den dertil fornødne Anledning, kjøndt det tror jeg, han har haft, og om det ikke er sket, om han da vil være villig til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse saamtidig med den øvrige Udvikling af Jernbanevæsenet i Holbæk Amt. Det er ikke at forlange, at der skal saadanne store Forantaltninger til for affides Egne, de kunne og maa lade sig nøie med lette Baner og indskrænket Drift, naar de blot kunne faae Baner, men jeg maa atter og atter gjentage, om det bliver aldrig saa ofte, naar Leilighed dertil gives, at vi maa ud i disse Egne. Det er ikke uoverkommeligt, vi have ikke saa mange i vort Land. Naar blot vi have Villien, maa vi ud med Jernbanerne til disse Egne som nu til Sagen. Det er reiskærbigt mod de paagjældende Beboere og til Gavn for hele vort lille Land. Jeg spørger derfor den ærede Minister, om han, naar han paany tager Jernbaneudviklingen i Holbæk Amt under Overveielse, da vil sige: Jeg skal med optage Spørgsmaalet om en Jernbane i Odssherred. Dette er kun en personlig Udtalelse, jeg fremkommer med efter Tilskyndelse af det ærede Medlem for Odssherred (Rasmussen), som ved Sygdom er forhindret i at være til Stede. Det er en Selvfølge, at naar jeg fremsætter dette, er det en personlig Bemærkning. Der kan altsaa ikke være Tale om, naar vi stemme over dette Lovforslag, at sige: Vi ere bundne ved et Udvalgs Mindretals eller Flertals